

Sygn. akt VI Ka 713/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Małgorzata Bańkowska

protokolant: protokolant sądowy - stażysta Anna Rusak

przy udziale prokuratora Katarzyny Zielińskiej

po rozpoznaniu dnia 2 września 2016 r.

sprawy D. G., syna J. i W., ur. (...) w N.

oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim

z dnia 14 stycznia 2016 r. sygn. akt II K 607/14

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 zł tytułem opłaty na II instancję oraz obciąża go pozostałymi kosztami za postępowanie odwoławcze; zasądza od oskarżanego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. kwotę 516,60 tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego udzielonego w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt: VI Ka 713/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja obrońcy oskarżonego D. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy stwierdzić, że zaprezentowana w treści apelacji argumentacja obrońcy, w ocenie sądu okręgowego stanowi wyłącznie próbę polemiki z prawidłowymi ustaleniami sądu I instancji.

Sąd rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, dokonał wszechstronnej analizy materiału dowodowego oraz poczynił właściwe ustalenia faktyczne, na podstawie których prawidłowo ustalił, że D. G. dopuścił się zarzucanego mu czynu zabronionego opisanego w treści art. 284 § 2 kk.

Za bezzasadny należy uznać pogląd skarżącego, że ustalony w sprawie stan faktyczny stanowi w swej istocie spór cywilnoprawny, w związku z czym oskarżony nie powinien ponosić z tego tytułu żadnej odpowiedzialności karnej.

Należy w tym miejscu wskazać, że opisana w art. 835 kc umowa przechowania polega na zobowiązaniu przechowawcy do zachowania w stanie niepogorszonym rzeczy oddanej na przechowanie.

Zgodnie z utrwaloną praktyką oraz opinią komentatorów, wynikający z istoty umowy o przechowanie obowiązek sprawowania pieczy nad rzeczą winen mieć charakter samodzielny, samoistny i podstawowy. Nie stanowi natomiast umowy przechowania umowa, w której obowiązek zachowania rzeczy w stanie niepogorszonym ma charakter uboczny, pomocniczy wobec innego obowiązku stanowiącego podstawowy element treści danej umowy.

Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy należy stwierdzić, że zgodnie z zeznaniami świadka C. Ł., pojazd (...) został D. G. wyłącznie celem jego naprawy. Zamiarem ówczesnego prezesa firmy (...) nie było bowiem przechowanie pojazdu u oskarżonego, lecz przekazanie go celem dokonania naprawy.

Jak wynika ze znajdującej się w aktach sprawy dokumentacji fotograficznej, jaka została wykonana przez świadków R. C. i J. K., oskarżony pomimo znacznego upływu czasu nie dokonał w pojeździe żadnych napraw, w związku z czym pojazd ten miał zostać odebrany przez pracowników (...). Oskarżony uniemożliwił świadkom odebranie pojazdu, a następnie przeniósł go w inne miejsce oświadczając, że nie wyda go do momentu uregulowania przez (...) roszczeń wynikających z uprzedniego stosunku pracy, jaki łączył D. G. z pokrzywdzonym.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że D. G. włączył do swojego majątku legalnie posiadany pojazd, który został mu powierzony przez pokrzywdzonego. Oskarżony wielokrotnie odmawiając wydania rzeczy uniemożliwił prawowitemu właścicielowi swobodne rozporządzanie tą rzeczą. Opisane wyżej zachowanie, zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2004 r., wydanym w sprawie II KK 344/03 stanowi znamię czynu opisanego w art. 284 § 2 kk.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów apelacji obrońcy należy stwierdzić, że jak zostało jednoznacznie wykazane powyżej, pojazd (...) został przekazany oskarżonemu wyłącznie celem jego naprawy, a w realiach niniejszej sprawy nie istniała żadna, nawet domniemana umowa przechowania tego pojazdu.

Odmienne do twierdzeń autora apelacji należy również wskazać, że skoro oskarżony nie otrzymał od pokrzywdzonego środków wystarczających na usunięcie usterek pojazdu (...), to tym bardziej powinien był niezwłocznie wydać ten pojazd pracownikom pokrzywdzonej spółki.

W realiach niniejszej sprawy nie może być również mowy o jakimkolwiek uprawnieniu oskarżonego do zatrzymania powierzonego mu pojazdu na poczet przysługujących mu należności, ponieważ celem pozostawienia (...) na działce oskarżonego nie było jego przechowanie, lecz dokonanie przez D. G. uzgodnionej z prezesem spółki (...) naprawy pojazdu.

Reasumując zatem powyższe należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim prawidłowo ustalił w sprawie stan faktyczny i na jego podstawie zasadnie uznał, że D. G. dopuścił się czynu zabronionego, opisanego w treści art. 284 § 2 kk. Oskarżony bowiem winien był przede wszystkim zwrócić pojazd (...) pokrzywdzonej spółce, a dopiero później dochodzić od niej ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych, jeśli uważał, że takowe roszczenia posiadał.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, w realiach niniejszej sprawy wina oskarżonego została w całości udowodniona.

Kara wymierzona D. G. nie nosi cech rażącej surowości, jest zgodna z dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 kk.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.